

RUTH ZOLLINGER

Soojas sügispäikeses saabusin vanadekodu parklasse ja mind ootas ees kohtumine naisega, kes on elus nii mõndagi näinud. Paar tundi hiljem oli päike kütnud parklas seisvast autost õhu välja - või oli mul lihtsalt selline tunne pärast esimesi jupikesi lugude üleskirjutamist, mida mulle oma elust jutustas Ruth Zollinger, 93-aastane eestlanna.

Ruth sündis viienda lapsena kuuelapselises peres 24. veebruaril 1920 Haapsalus. Tema ema oli eestlanna ning isa šveitslane. Ruth käis Eestis saksakeelses koolis ning esmakordselt tuli ta Šveitsi 1933. aastal. Püsivalt Šveitsi elama kolis ta 1962. aastal. Sinna vahele jäid nii mõlema lapse sünnid kui ka pere laialikiskumine sõjaolude tõttu. Tänapäevaks on Ruth matnud kaks abikaasat, õed-vennad ja oma vanemad. Sooja uhkustundega näitab Ruth aga pilte oma seitsmest lapselapsest.

Kogu meie kohtumise vältel üllatab mind vanadaami selge ja keskendunud mõtlemine – hetkes püsimine õnnestub temal tunduvalt paremini kui vastas istujal. Vaatamata paljudele lahti kerinud jutuotsadele, suudab ta rääkida oma minevikust, näidata Seltsiga seotud pilte ja kirjavahetusi ning järjekindlalt minna tagasi teemade juurde, mis veel lihvi ja täpsustust vajavad. Ruth tunneb suurt sümpaatiat Šveitsi Eesti Seltsi vastu ja hindab kõrgelt, et ka järgnevad põlvkonnad Seltsi traditsioone edasi kannavad. Ruth kinkis Seltsile kolm väga väärtuslikku raamatut:

1. Saksakeelse Fr. R. Kreutzwaldi "Estnische Märchen" aastast 1981
2. Fr. R. Kreutzwaldi rahvuseepose „Kalevipoeg“ aastast 1961 ja
3. Luulekogumiku „Eesti Luuleilm“ aastast 1913, mis sisaldab ka Juhan Liivi, Anna Haavat jt. tuntud luuletajate loomingut.

Ruthi eesti keel on aktsendivaba ning sorav. Keskkooli lõputunnistust vaadates on ilmne, et tegu on äärmiselt targa ja kogenud naisega, mida kinnitavad ka tõlgitöö sertifikaadid. Selgub, et luulega on tegelenud ka Ruthi ema, kes kirjutas luuletusi nii eesti kui ka saksa keeles, neid peamiselt sünnipäevalastele pühendades. Siinjuures ka üks Sao Paolus kirjutatud luuletus aastast 1952.

*Möldril weski, weski Peedul
Miili, mina nuku keedul.
Weski kolul mitu tuba,
Kus meil, lastel, oma luba.*

*Pearätik laualina
Klaasikillud katte kena
Tassitükid andwad tuld
Säravad kui hõbe, kuld.*

*Nukud istuwad siin reas,
Mooni õitest mütsid peas,
Rinna ehteks kullerkupp
Ja sõleks jaanilillenupp.*

*Süüa palju selles majas.
Rukkilillest leemgi pajas.
Wõilill kriiskab klaasikillul
Olles koogiks nukupidul. (Haapsalu murre, toim.)*

*Kasteheinast Worsti tehti,
Korjatud sai leiwaks lehti,
Päewaroosist „niki-näki“
Tulbiõiest werikäkki.*

*Peale lõpetatud mängu,
Wiidi nukud samblasängi,
Kobruleht oli kena häll
Sammal sile, pehme hell...*

*Weski aga laulis: sööda, sööda
Lapsepõli läheb kiirelt mööda,
Nukumäng on üürrike
Pea tuleb sügise.*

*Peedu weski ammu müüdüd
Miili Siberisse wiidud.
Mina kaugel lõunamaal
Mõttes viibin kodu raal.*

/Ruthi ema: Alviine Vilhelmiine Kimberg (1886 – 1966) /

Ruth Zollinger on üks vanimaid Šveitsis elavaid eestlasi. Ta tähistab oma sünnipäevi täpselt Eesti Vabariigi aastapäeval - 24. veebruaril. Kui Ruth sündis, oli iseseisev Eesti alles kaheaastase lapse kingades. See on minu arvates üks kujukas näide inimese ja riigi vanuse suhtelisusest. Ruth võib olla uhke oma rikkale kogemustepagasile ja pikale läbikäidud eluteele.

/M. Loertscher, 3.9.2013, Winterthuris /